YLEISÄÄNESTYS

Toverin vastaavan valitsemiseksi

Umpeenkuluneen hakemusajan päätyttyä on Toverin johtokunta asettanut seuraavat Toverin aputoimittajat vastaavan ehdokkaiksi: GEO. GRATCHEF ja K. E. HEIKKINEN.

Siis edellämainitut toverit tulevat jäsenyyksien omistajain kesken yleisäänestykselle, jommankumman valitsemiseksi, ensi syyskuun 18 päivään mennessä, jolloin äänestysten tulosten on oltava perillä.

(Äänestettävä yhtä)

GEO. GRATCHEF ..... (.....) äänimäärä

K. E. HEIKKINEN ..... (.....) äänimäärä

VASTAAN MOLEMPIA ..... (.....) äänimäärä

Huom.! Merkittävä sulkujen sisällä olevalle viivalle kuinka monta jäsenyyttä omistatte.

(Leima) Jäsenyyksien omistaja.

Osote .....

S. S. Osaston virkailijat:

.....

.....

Äänestykseen ovat oikeutettuja ottamaan osaa kaikki Western Workmen's Publishing Societyn jäsenyyksien omistajat. Äänet lasketaan jäsenyys- ja ääniperusteella. Osastojen ja muitten yhdistysten äänet päättää äänestykseen osaaottavan jäsenistön enemmistö. Yksi osasto taikka yhdistys ei voi äänimääräänsä jakaa, vaan on osaston äänimäärä kokonaisuudessaan merkittävä siihen sarakkeeseen, mihin se jäsenistön enemmistön päätöksen nojalla kuuluu.

Osastojen ja yhdistysten palauttamat äänestysliput ovat varustettavat virkailijain nimillä, ja jos mahdollista, virallisella leimalla.

Äänestyksen tulosten on oltava perillä ennen syyskuun 18 päivää, 1921, osotteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA, Box 99, Astoria, Oregon.

Myöhemmin tulleita äänestyksen tuloksia ei oteta huomioon.

Western Workmen's Pub. Societyn Johtokunta.

(Ylläolevaa äänestyslippua pyydämme käyttämään kaikkien yksityistenkin Kustannusliikkeemme jäsenten.)

ettei Italian sosialistista puoluetta toimintansa puolesta erotettaisi kolmannesta internationalesta.

Kun Lenin astui puhujalavalle, tervehdittiin häntä innokkaasti. Työväenluokan suurin onnettomuus on, alkoi Lenin, ettei se ajoissa ymmärrä erota reformisteista. Vuosi sitten ei Serrati voinut esittää minkäänlaista vakuuttavaa syytä, että hänen on välttämätöntä pysyä reformistien joukossa. Nyt odotimme kärsimättömyydellä, että Lazzari esittäisi uusia todisteita siitä. Vaikka Italian kommunismi on vahvasti varttumassa, ovat Italian sosialistit kavalalla politiikallaan mahdollistuttaneet porvariston siirtymisen hyökkääväksi. Lenin lopetti puheensa toivoen hartaasti että *Italian* työläiset kongressissansa kannattaisivat kongressin päätöstä Italian sosialistisen puolueen sulkemisesta kommunistisesta internationalesta pois.

Seuraavassa istunnossa piti anarko-sosialisti Mafsi puheen jossa hän koetti vahvistaa eräitä Italian kommunistien suorittamia tekoja.

Hänen jälkeensä esiintyneet puhujat, Rahovski ja Klara Zetkin, paljastivat Italian sosialistisen puolueen politiikan. Klara Zetkin vaati ehdotonta pesäeroa reformisteista. Hän vaati myöskin, että työläisiille ilmoitettaisiin, että porvariluokan taskuista lähtöisin olevat 50,000 liraa on läh-

---

nioituksesta muodollista demokratiaa kohtaan, vaikka siitäkään muuten ei ollut puutetta, kuin halusta päästä irti vastuunalaisuudesta. Sillä varukkeella, että oli vain väliaikainen laitos, kieltäytyi Keskuskomitea kaikkein välttämättömimmistä ja kiireellisimmistä toimenpiteistä, huolimatta siitä, että kaikki aineelliset valtavälineet olivat sen käsiin keskitettyinä. Mutta myöskään Kommuni ei saanut täyttä valtaa keskuskomitealta, joka kursailematta yhä sekaantui kaikkiin asioihin. Tämä sai aikaan kaksivaltaisuuden, joka sotatilan vallitessa oli varsin vaarallinen.

3:s päivä toukokuuta Keskuskomitea lähetti Kommuunille lähetystön vaatien itselleen oikeutta määrätä sotaministeriöä. Jälleen nousi, kuten kertoo Lissagarey, kysymys siitä, "oliko keskuskomitea hajotettava, vangittava, vai oliko sille annettava oikeus asettaa sotaministerin jäsenet."

Kysymys ei tällöin lainkaan ollut demokratian periaatteista, vaan siitä, ettei kummallakaan asianosaiselta ollut selvää toimintaohjelmaa ja että kumpikin, niin hyvin Keskuskomitea kuin Kommuninkin "demokraattinen" järjestö oli arvokkaana vallankumouksellisena järjestönä valmis työntämään vastuunalaisuuden toiselleen, samalla kuitenkin kokonaan luopumatta vallasta. Poliittinen tilanne, jota suinkaan ei voi suositella jäljiteltäväksi.

"Mutta Keskuskomitea — lohduttautuu Kautsky — ei milloinkaan pyrkinyt loukkaamaan periaatetta, jonka mukaan korkeimman vallan tulee kuulua yleisen äänioikeuden valitsemille henkilöille. Tässä suhteessa Pariisin Kommuuni oli Neuvostovallan suoranainen vastakohta" (siv. 55). Ei ollut olemassa yhtenäistä hallitsevaa tahtoa, ei ollut kumouksellista päättäväisyyttä, oli olemassa kaksivaltaisuus ja tulokset na nopea ja kauhea häviö. Mutta eihän myöskään — miten lohduttavaa! — demokratian "periaate" tullut loukatuksi.

Demokraattinen Kommuni ja kumouksellinen diktatuuri

Tov. Lenin on jo osottanut Kautskylle, että Kommunin kuvitteleminen muodollisen demokratian ilmiöksi on suoraa teoreettista veijarimaisuutta. Kommuuni oli sitä johtavan valtiollisen puolueen, blankistien, tarkotusperien ja traditsioonien mukaan **kumouksellisen kaupungin diktatuuria maaseudun suhteen.** Niin oli asian laita suuressa Ranskan vallankumouksessa, ellei Kommuuni jo heti alussa olisi kukistunut. Se tosiasia, että valta itse Pariisissa perustui yleiseen äänioikeuteen, ei kumoa toista paljon merkitsevämpää tosiasiaa, nim. sitä, että Kommuuni, yksi ainoa kaupunki, oli sodassa talonpoikais-Ranskaa, s. o. koko maata vastaan. Tyydytääkseen suurta demokraattia Kautskya olisi Kommuunin kumouksellisten edeltäpäin, yleisen äänestyksen kautta, pitänyt tiedustella Ranskan asujamistolta, salliiko se heidän ryhtyä sotaan Thiersin joukkuetta vastaan.

Vihdoin itse Pariisissa taaphtuivat vaalit thiersiläisen porvariston, ainakin sen aktiivisemman aineksen sieltä lähdön jälkeen ja kun Thiersin sotajoukot olivat sieltä poistuneet. Pariisiin jäänyt porvaristo, niin julkea kuin se olikin, taasen pelkäsi kovin kumouksellisia pataljooneja, ja vaalit tapahtuivat tämän pelon merkeissä, joka ei ollut mitään muuta kuin esimakua vastaisesta välttämättömästä punaisesta terrorista. Lohduttautua sillä, että kansalliskaartin Keskuskomitea, jonka ikävä kyllä

---

*) Ei liene vailla mielenkiintoa huomauttaa, että Pariisin kunnallisvaaleihin otti v. 1871 osaa 230,000 valitsijaa. Pietarin kaupungin vaaleihin v. 1917 otti osaa, huolimatta kaikkien muiden puolueitten vaaliboikottauksesta, paitsi meidän ja vasemmisto sos.-vallankumouksellisten, joilla viimemainituilla oli tuskin mitään vaikutusvaltaa pääkaupungissa, 390,000 valitsijaa. Pariisissa oli v. 1871 2,000,000 asukasta. Pietarissa marraskuussa v. 1917 ei yli kahden

komitea ja ehdottaa Italian sosialisteille, että he siekailematta erottavat riveistänsä reformistit, koska he muussa tapauksessa eivät voi kuulua kommunistiseen internationaleen. Jos Italian sosialistit hyväksyvät kongressin ehdotuksen, täytyy toimeenpanevan komitean ryhtyä toimenpiteisiin kolmannen internationalen kommunistisen osaston muodostamiseksi.

Siirryttäessä Saksan kommunistisen työväenpuolueen kysymykseen, pitää kongressi tässäkin kysymyksessä toimeenpanevan komitean kantaa oikeana. Ellei tämä puolue lähiaikoina yhdy Saksan yhdistyneen kommunistisen puolueen kanssa, saa toimeenpaneva komitea tehtäväkseen erottaa puolueen kolmannesta internationalesta, eikä tunnustaa sitä sympatisoivaksi puolueeksikaan. Kongressi hyväksyy 21 teesin noudattamisen Ranskan sosialistipuolueeseen nähden ja vaatii, että toimeenpaneva komitea noudattaa tarkkaa ja tarmokasta politiikkaa tshekko-slovakialaisiin kommunisteihin nähden, eikä salli, että Tshekko-Slovakian kommunistit kulkevat opportunistiselle tielle. Kongressi protesteeraa jyrkästi niitä väitteitä vastaan, joita on tehty kommunistisen liikkeen keskittämistä vastaan ja vaatii sensijaan, että kaikki puolueet lähettävät paraimmat voimansa toimeenpanevaan komiteaan. Puolueitten tulee käsittää, että vieläkin kiinteämpi kommunististen puolueitten johto on välttämätöntä, varsinkin työttömyyskysymyksessä on puute sellaisesta johdosta osottautunut tuntuvaksi. Kongressi lausuu toivomuksen, että toimeenpanevan komitean onnistuu kaikkien kolmanteen internationaleen liittyneiden puolueitten kanssa luoda sellainen koneisto, joka voi aikaansaada paremmin yhteistyötä kaikkien puolueitten välillä, joka tekee mahdolliseksi, että kansainvälisen tilanteen kommunistiselle internationalelle asettamat vielä liian suuremmat ja vaikeammat tehtävät voitaisiin ratkaista.

Sinovjevin lyhyehköjen loppusanojen jälkeen hyväksyttiin päätöslauselma yksimielisesti ja muutoksitta, jonka jälkeen istunto päätettiin "Kansainvälisen" laululla." — TUT.

PUOLUEOLOISTA ARGENTIINASSA

Milanon "Awanti" on haastatellut erästä argentinal. toveria Argentinan nykyisistä puolueoloista, jolloin hän kertoi m. m., että sosialistisen puolueen taakse on muodostunut "Claridad" ryhmä (selvyys), jonka tarkoituksena on levittää kolmannen internationalen periaatteita puolueriveihin, johon kuuluu vahvasti reformisteja. Lyhyen toimintakauden jälkeen vaatii tämä ryhmä puolueen toimeenpanevaa keskuskomiteaa kutsumaan koolle ylimääräisen kongressin pohtimaan internationalekysymystä. Kongressi kokoontuikin ja miltei yksimielisesti päätti erota toisesta internationalesta. Hylätä toimeenpanevan komitean ja parlamenttaarisen ryhmän esittämän esityksen "uudestirakentaa" internationalea sosialipatrioottisten ainesten kanssa, mutta päätti myöskin hylätä ehdottoman liittymisen kolmanteen internationaleen, jälkimäinen päätös syntyi tosin vähäisellä äänten enemmistöllä. Kongressin jälkeen kokoontuivat vasemmistoedustajat ja päättivät jäädä puolueeseen valloittaakseen sen kokonaan kommunisteille. Mutta puolueen toimeenpaneva komitea, joka on kokonaan toimeenpantu reformisteista, innostui kongressissa saadusta vähemmistöstä ja alkoi etsiä tekosyitä karkoittaakseen puolueesta sen tarmokkaimmat jäsenet, jotka ovat "Claridad"- ryhmässä, joka myös julkaisee samannimistä lehteä. Sillä tekosyyllä, että "Claridad" aikakauslehti vahingoittaa puolueen edustavimpia jäseniä, on toimeenpaneva komitea kehoittanut sosialistisia osastoja eroittamaan jäsenyydestään niitä tovereita, jotka kuuluvat tämän lehden toimitukseen ja hallintoon. "Claridad"- ryhmä oli jo aikaisemmin tehnyt päätöksen, että jos joku eroitetaan, niin koko ryhmä pysyisi yksimielisenä komitean toimenpiteiden johdosta. Komitea on kuitenkin eroittanut puolueesta joukon tovereita ja tämä päätös on aiheuttanut sen, että sosialistiset osastot ovat eronneet puolueesta.

"Claridad"- ryhmä päätti kutsua koolle oman kongressin, joka hiljattain on myös pidetty ja johon puolueen kaikki vasemmistoryhmät ottavat osaa. Kongressin tuloksena oli puolueen hajaantuminen ja vasemmistosivusta. "Claridad"- ryhmä liittyi jo olemassaolevaan kommunistiseen puolueeseen. Argentinan sosialistisen puolueen ainoa senaattori toht. Del Walle Iberlucca erosi myöskin puolueesta ja liittyi kommunistiseen puolueeseen, edustaja toht. Audusto Bunge on kommunisti.

Kommunistinen puolue saavuttaa nopeasti maa-alaa koko tasavallassa. Sen kommunistinen toiminta sai alkunsa viime vuonna pidetyssä ylimääräisessä kongresissa, jolloin se päätti muuttaa puolueen nimen ja hyväksyi ehdoitta Moskovan 21 ehtoa ja päätöslauselmaa.

Sosialistisessa puolueessa vallitsee tällä hetkellä täydellinen sekasorto. Liike on pysähtynyt. Johtajat tutkivat uusia menettelytapoja saadakseen puolelleen joukot ja pidättääkseen ne kaukana kommunisteista. Sosialistisen parlamenttaarisen ryhmän toiminta on taantumuksellisempaa kuin minkään europpalaisen demokraattisen ryhmän toiminta. Se vaatii nykyään hallitukselta tulliparannuksia ja kaupallisia toimeinpiteitä kapitalistisen tasavallan teollisuuden ja kaupan vaurastumisen edistämiseksi.

Rikkuriarmeijat kansainvälisenä ilmiönä

Viimeisten työtaistelujen ja lakkojen aikana, joita Pohjois-Europassa on käyty, on n. k. "yhteiskunta-apu". liike näytellyt huomattavaa osaa. Nämä järjestöt ovat laajojen lakkojen vallitessa ryhtyneet lakonalaisiin töihin raitioteillä, rautateillä, rannikkolaivoilla ja satamissa, tuottaen rikkuroimisellaan suurta vahinkoa lakkojen onnistumiselle.

Nämä "yhteiskunta-apu"-liikkeet ovat peitetyt puolueettomuuden vaippaan, mutta tarkemmin tarkastaessa niistä voi jokainen huomata, että ne ovat kapitalistien ylläpitämiä ja suosimia rikkurijärjestöjä, vaikkakaan niitä ei porvaristo sellaisiksi myönnä. M. m. äsken päättyneen Norjan suurlakon aikana näyttelivät nämä järjestöt varsin "kiitollista" osaa tukiessaan kapitalisteja ja taantumusta.

Nämä rikkurijärjestöt ovat kaikissa pohjoismaissa käytännössä. Norja ei ole yksinomaan näiden temmellyspaikkana. Tanskassa on myöskin samallainen järjestö, joka sai niittää laakerinsa Tanskan kuljetustyöläisten lakon aikana. Silloin esiintyi tämä järjestö porvarillisen järjestelmän uskollisena tukijana. Varsin surullisen maineen saavuttanut Pihkalan rikkuriarmeija ja suojeluskuntajärjestö muodostavat myöskin Suomessa vastaavanlaisen järjestön. Tunnettua on Pihkalan rikkuriarmeijan näyttelemä osa esim. viime kesän aikana tapahtuneissa sahalakoissa Pohjois-Suomessa sekä suojeluskunnan rikkuroiminen suuren satamatyölakon aikana y. m. Jo aikaisemmin on tällaisia järjestöjä perustettu Euroopan suuremmiin maihin.

Viime päivinä on Ruotsissa ryhdytty puuhiin samallaisen järjestön pystyttämiseksi. Ruotsin entinen oikeusministeri on puuhan johtavana sielunа. Hän selittää, että järjestöstä ei muodostu mikään rikkurijärjestö, vaan puhtaasti yhteiskunnan "turvallisuuden puolustaja". Mutta myöskin on liitetty järjestön ohjelmaan "bolshevismin vastustaminen". Tämä pykälä on kumminkin omiansa osoittamaan, minkälaisia periaatteita nämä järjestöt omaksuvat. Niiden tarkoitus on toimia, lyhyesti sanoen, lakkojen aikana rikkureina ja muiden työväenliikkeen muotojen ilmetessä selvinä suojeluskuntajärjestöinä. Näitä seikkoja porvaristo ei halua tuoda tietystikään esille. Se välttää nämäkin luokkajärjestöt puolueettomiksi. Se selittää, että nämäkin järjestöt ovat "puolueettomia". Mutta voivatko ne olla puolueettomia silloin kun niiden tarkotuksena on taistella porvarillisen järjestelmän puolesta. Nämä järjestöt ovat rinnastettavat suojeluskuntiin ja muihin porvarikaarteihin. Ne suojelevat porvarillista järjestelmää lakkojen ja taloudellisten taistelujen sattuessa — ja miks'eipä aivan toisellaisten taistelujen sattuessa toisellaisillakin aseilla.

Mielenkiintoisinta näissä järjestöissä on se, että näitä järjestöjä on viime aikoina ryhdytty puuhaamaan kansainvälisiksi. Ensimäinen alustus tässä puuhassa tehtiin Pohjoismaiden työnantajakongressin kokouksessa Kööpenhaminassa kesällä 1920. Tämän perustetttavan järjestön tehtävä tulisi olemaan kansainvälinen. Tämä järjestö tulisi toimimaan kansainvälisesti köyhälistöä vastaan.

Bolshevismin pelko ajaa porvariston näihin puuhiin. Se näkee köyhälistön keskuudessa jyrkemmän suunnan saavan enemmän ja enemmän jalansijaa. Ammatillinenkin toiminta käy yhä poliittisemmaksi. Punainen ammatillinen internationale puhaltaa uutta verta ja eloa köyhälistöliikkeen suoniin kaikkialla.

"Kommunismin aave kummittelee", ja se vapisuttaa vallassaolevaa luokkaa. Suojeluskunnat, porvarikaartit "yhteiskunta-apu"-liikkeet, työläisten vainot, murhat ja terrori, nämä kulkevat käsikädessä. Ja kaikki nämä ilmiöt osoittavat, että porvaristo ei halua sovinnon tietä ratkaista sosiaalisia kysymyksiä. Se osottaa omalla toiminnallaan, että työväestön on pantava kova kovaa vastaan.

Kunhan kolmas internationale ja punainen ammatillinen internationale saavat rivit tiivistetyksi todelliseen luokkataisteluun ja peittämättömään kansainvälisyyteen yli koko maailmanmattomia yhteiskunnan neuvostoon joka tahtoen tai tahtomattaan, tietoisesti tai tiedottomasti, täydellisesti tai epätäydellisesti, kuitenkin kaiken kaikkiaan edusti köyhälistön vallankumousta ja koetti vaikkapa heikostikin luoda tätä vallankumousta vastaavia yhteiskuntamuotoja." (siv. 111—112). Jos Pietarin porvaristo ei olisi boikoteerannut kunnallisvaaleja, niin sen edustajat olisivat joutuneet Pietarin duumaan. He olisivat olleet siellä ensimäiseen sos. vallankumouksellisiin kadettilaiseen kapinaan saakka, jonka jälkeen — Kautskyn luvalla tai luvatta — olisivat kaiketi tulleet vangituiksi, elleivät jo ajoissa olisi lähteneet pois olisivat, kuten tunnetulla hetkellä menettelivät Pariisin Kommuunin porvarilliset jäsenet. Tapausten kulku olisi ollut samanlainen — ainoastaan jotkut pinnalla olevat episoodit olisivat toisin muodostuneet.

Ylistäessään Kommuunin demokratiaa ja samalla kertaa syyttäessään sitä liian heikosta päättäväisyydestä Versaillesin suhteen, ei Kautsky ymmärrä, että kunnallisvaalit, joihin olivat osaa ottaneet kaksimieliset "lailliset" määrät ja edustajat, kuvastelivat toivoa, että Versaillesin kanssa saataisiin aikaan rauhallinen sopimus. Tässä on asian ydin. Johtajat tahtoivat sovintoa, eivätkä taistelua. Joukot eivät vielä olleet harhojen yli eläneet. Väärät vallankumouksselliset auktoriteetit eivät vielä olleet ehtineet saattaa itseään häpeään. Kaikkea tätä yhteensä nimitettiin demokratiaksi.

"Meidän tulee hallita vihollisiamme siveellisellä voimalla... — saarnasi Vermorel. — Ei saa kajota persoonien vapauteen ja elämään"... Koettaen torjua "sisällistä sotaa", Vermorel kutsuu ennen niin armottomasti leimaamaansa liberaalista porvaristoa luomaan "oikeata hallitusta, jonka kaikki Pariisin asukkaat tunnustaisivat." "Journal Officiel", joka ilmestyi internationalisti Longuetin johdon alaisena, kirjotti: "Surullinen väärinkäsitys, joka kesäkuun päivinä (vuonna 1848) asetti kaksi yhteiskuntaluokkaa toinen toistaan vastaan ei voi enää uudistua... Luokka-antagonismi-vastustus on lakannut olemasta..." (30 s. p. maaliskuuta). Ja edelleen: "Nyt poistuu kaikki eripuraisuus, sentähden että kaikki ovat solidaarisia, sentähden ettei koskaan ole ollut niin vähän sosiaalista vihaa, sosialista antagonismia." (3 p. huhtikuuta). Kommunin kokouksssa 25 p. huhtikuuta saattoi Jourde syystä kyllä kerskailla, "ettei Kommuuni vielä ollut loukannut omistusoikeutta". Arveltiin täten voitavan vallata porvarien yhteiskunnallinen mielipide ja löytää tie sovintoon.

"Moinen saarna, — aivan oikein sanoo Lavrov, — ei lainkaan ottanut aseita köyhälistön vihollisilta, jotka hyvin ymmärsivät, mitä uhkasi heille köyhälistön voitto, vaan riisti köyhälistöltä taistelutarmon ja sokaisi sen suotta leppymättömän vihollisen suhteen." (siv. 137). Mutta moinen saarna oli erottamattomasti liittynyt demokratian harhaan. Luulotellun laillisuuden muoto salli ajatella, että asia päättyy taistelutta. "Mitä tulee kansanjoukkoihin, — kirjottaa Kommuunin jäsen Arthur Arnould, — niin ne jossakin määrin olkein uskoivat olleen olemassa ainakin salaisen sopimuksen hallituksen kanssa." "Kuten aina, johtivat sovinnonhierojat köyhälistön harhaan, voimatta silti suostuttaa porvaristoa. Että demokraattinen parlamentti jo alkaneen, välttämättömän kansallissodan vallitessa ilmaisi vain johtavain avuttomuuden, siitä on parhaana todisteena 16 p. huhtik. tapahtuneet Kommuunin täydennysvaalit. Tällöin "ei enää ollut äänestysten aika — kirjottaa Artur Arnould. — Tilanne on jo niin synkkä, ettei enää ollut tarpeeksi aikaa eikä kylmäverisyyttä, jotta äänestys yleensä olisi voinut tehdä tehtävänsä. Kaikki Kommuunille uskolliset ihmiset olivat linnoissa, juoksuhaudoissa, etujoukoissa... Kansa ei antanut mitään arvoa näille täydennysvaaleille. Vaalit olivat itse asiassa pelkkää parlamenttarismia. Suotta oli laskea äänestäjiä, kun olisi pitänyt hankkia sotilaita, suotta tiedustella, voittimmeko vai hävisimmekö Pariisin yleisen mielipiteen silmissä, kun olisi pitänyt puolustaa Pariisia versailleslaisia vastaan". Näistä sanoista olisi Kautsky voinut huomata, minkätähden ei käytännössä ole niin yksinkertaista rinnastaa luokkasotaa luokkainvälisen demokratian kanssa.

"Kommuuni ei ole perustava kokous — kirjotti Millieres, eräs Kommuunin parhaita taistelijoita, — se on sotaneuvosto. Sillä tulee olla yksi päämäärä: voitto; yksi väline: voima; yksi laki: yhteiskunnan pelastamislaki".

"He eivät voineet lainkaan käsittää — syyttää Lissagarey johtajia — Ettei kommuuni ollut hallitus, vaan barrigaadi..."

He alkoivat käsittää sen vasta lopussa, kun kaikki jo oli myöhäistä. Kautsky ei ymmärrä sitä vielä tänäkään päivänä, eikä ole syytä toivoa, että hän sitä vastedeskään ymmärtäisi. (Jatk.)

ELINTAVETROKARIT HEILUVAT.

Jo jonkun aikaa on Suomen eri kulmilla liikkunut salaperäisiä viljanostajia, jotka keinottelutarkoituksessa yrittävät saada kaiken ruisviljan hal-

Ft. Braggin ilmotuksia

FORT BRAGG
RAUTAKAUPPA
PESOLA & DORNAN

Kaupassamme on monipuolinen valikoima **Seinäpapereita, R. N. Nason's** parhaiksi tunnettuja **maaleja. Kalastustarpeita,** sekä kaikenlaista **rautatavaraa** kohtuullisilla hinnoilla
FORT BRAGG, CALIF.

THE FAMILY SHOE STORE
BACKLUND BROS. PROPS.
Myymme hyviä "RED CROSS" naisten kenkiä ja "BEACON" miesten sekä lasten kenkiä, ja kestäviä työkenkiä miehille — HALVIMPIIN HINTOIHIN.
The Family Shoe Store,
FORT BRAGG, AULIN BUILDING, CALIFORNIA

KODITTOMAT JA NÄLKÄISET
TULKAA LUOKSENI! Tarjoan teille puhtaan ruuan ja siistin asunnon kohtuullisella maksulla. Toverilinen kohtelu kaikille.
KAHVILA YLEISÖN KÄYTETTÄVÄNÄ YÖLLÄ JA PÄIVÄLLÄ.
INTERNATIONAL HOTEL
MANDY BLOMSTER, omistaja.
Redwood Avenue, Fort Bragg, Calif.

Silmäys Yli Uusien Kankaittemme
todistaa että olemme onnistuneet saamaan ehdottomasti parhaimpia kankaita miesten pukuja varten. Ette voi löytää muualta sellaisia pukukankaita. Otamme pukutilauksia tehdäksemme pukunne näistä kankaista viimeisimpien muotien mukaisesti. Olisimme halukkaita näyttämään teille tulevia muoteja sekä ottamaan pukutilauksenne valintanne mukaisesti.
A. POLLY, Räätäli
FORT BRAGG, CALIFORNIA.

RUOKALA
jossa tarjoan nälkäisille ruokaa ja kodittomille suojaa.
F. O. HYVÄRI
Redwood Ave., Fort Bragg, Calif.

ENSILUOKAN SUOMALAINEN PARTURITUPA
M. ROSSI, omistaja.
Franklyn St. Fort Bragg, Cal.

Hyväri & Karjamäki
nyyvät ensiluokan
Ruokatavaraa ja Tupakkaa
Redwood ave. ja Harrison katujen kulmassa.
Puhelin 772. Fort Bragg, Cal

Suomalainen sauna
on yleisön käytettävänä joka keskiviikko, perjantai ja lauantai, klo 2:sta päivällä kello 12:sta yöllä.
Mrs. Olga Mäki,
Fort Bragg, Calif.

FORT BRAGG BAKERY
valmistaa parhaat **leivät, keekit, korput ja näkkileivät.** Tilaukset täytetään huolellisesti. Hinnat kohtuulliset.
FORT BRAGG BAKERY
J. B. BARTH, omistaja.
Phone 1372. 136 Laurel St.

Olen valmis palvelemaan yleisöä
Jalkine-Parantolassani
Lähellä postikonttoria (Granholmin ja Carlsonin välissä.
FRANK MÄKELÄ
Fort Bragg, Calif.

KOSKEN VELJEKSET
myyvät miesten ja poikasten kenkiä, sekä kaikenlaista vaate- ja ruokatavaraa sopuhinnoilla, entisessä Snuggin paikassa, Franklin ja Redwood Ave. kulmassa.
FORT BRAGG, CALIF.

POIS PORVARILEHDET
TYÖLÄISTEN KODEISTA

POIS PORVARILEHDET
TYÖLÄISTEN KODEISTA
TILAA ITSELLESI TOVERI
Uudista lehtesi tilaus ajoissa!